

til at opretholde den og tage til Gjemmæle, naar den for samme Ret søges ophævet eller forandret.

Besuldmægtigelse til at give Møde for den, mod hvem nogen Retshandling af den i nærværende Paragraf omhandlede Art er rettet, bemyndiger til at foretage alle Skridt, sigtende til at forhindre, at der tillægges Retshandlingen Fremme, eller til at opnaa dens Ophævelse af samme Ret.

§ 65.

Er den, der ifølge Besuldmægtigelse møder for en Part under Retshandlinger af den i foregaaende Paragraf omhandlede Art, ikke Sagfører, anses han dog ikke for bemyndiget til at udføre de Tvistigheder, som maatte blive behandlede og afgjorte under Forretningen, medmindre han særlig er besuldmægtiget ogsaa hertil.

§ 66.

Indskrænkninger i den Bemyndigelse, som ifølge § 62, jfr. § 63, skal antages at være indeholdt i Besuldmægtigelsen til at udføre en Domsag, have i Forhold til Modparten ingen Gyldighed.

Bed de i § 64 omhandlede Retshandlinger kan Besuldmægtigelsen med Virkning overfor Modparten indskrænkes til enkelte Møder saavelsom til enkelte Retshandlinger.

§ 67.

Naar en Part til Sagens Udførelse samtidig benytter flere Sagførere eller andre Procesfuldmægtige, agtes enhver især af dem for bemyndiget til at foretage alle de procesuelle Handlinger, som ifølge Besuldmægtigelsens Natur anses for indbefattede i den. Afvigende Bestemmelser af Parten ere uden Virkning i Forhold til Modparten.

§ 68.

En Rettergangsfuldmægtigs Handlinger eller Undladelser ere, forsaavidt som de falde indenfor Bemyndigelsens Grændser, ligesaa bindende for Parten, som om de vare foretagne af denne selv.

Dog kunne Tilstaaelser eller andre Erklæringer om det Faktiske i Sagen, som fremkomme i de mundtlige Forhandlinger, tilbagefaldes eller berigtiges af Parten selv, naar dette sker strax og umiddelbart, efterat Partens Rettergangsfuldmægtig har talt.

§ 69.

Rettergangsfuldmægtigens Bemyndigelse til at handle for en Part ophæves i Forhold til Modparten ikke derved, at Parten er død, kommen under Konkurs eller har mistet sin Myndighed til at raade over Sagen, ei heller derved, at Parten er bleven myndig til selv at raade over Processen, men kun ved en udtrykkelig Tilkjendegivelse om Besuldmægtigelsens Døphør til Modparten eller dennes Rettergangsfuldmægtig.

§ 70.

Retten paaser paa Embedsvegne, at den, der møder som Rettergangsfuldmægtig for en Part, er besuldmægtiget hertil.

Dog afkræves der ikke paa Embedsvegne Sagførere Bevis for, at de ere besuldmægtigede for Parten, og naar deres Besuldmægtigelse benægtes af Modparten, kunne de forlange Udsættelse for at tilvejebringe det fornødne Bevis.

Andre Rettergangsfuldmægtige end Sagførere maa være i Stand til strax for Retten og Modparten at føre Bevis for Besuldmægtigelsen, da de ellers afvises.